

District Concept Rehabilitation Based on Historic Pattern of District

Maedeh Yazdani Rostam^{1*}, Faezeh yazdani Rostam², Anoosha Kia³
University of Tehran, maede.yazdani@gmail.com
Islamic azad University of Science and Research of tehran, faeze.yazdani@gmail.com
Imam Khomeini International University , Kia.anoosha@gmail.com

---

Abstract

Based on its innate characteristics, Human can only relate with a limited number of people and the certain extent of environment. This extent in Iranian cities, has led to the construction of semi-independent districts with a particular realm. Iranian Districts have unique spatial organization that resulted from coordination between the nature, human and psychological needs of its residents. it provides people's participation, foundation of society and its development. Sense of place and connecting with the environment was a result of living in such places that has destroyed in contemporary cities. It's obvious that within the excessive growth of cities, the Historic concept of District is more endangered. This study aims to prove that rehabilitation of behaviors, activities and rituals derived from subjectivity and identity of Iranian citizens, can lead to effective steps towards revitalizing of physical environment and social identity in its historic concept. This research's questions are: in dealing with the formation factors and criteria of a District, how is the influence of spatial and physical patterns that arising from mental rituals and beliefs? And by revitalization of physical structure that embodied from intellectuals, social communication and the distinct concept will be revived in modern cities? Attempting to answer these questions and explaining the process of physical and spatial effects on social communications, is the present study's central theme. The historic districts that formed based on patterns was consistent with the needs and religious beliefs and so there was a balance between form and content in them, but growth and expansion of current cities and transformation of civic culture had led to residential areas that are overlapping with and are different from historic texture. As a result these historic areas are more endangered. Researching the historic patterns and their revitalization can help us against physical expansion of cities and also can Rehabilitate District Concept in modern cities. Maintaining the district center, its activity passages and its ritual and functional elements can be one of the key drivers to restore the physical structure and social organization of the Districts. Because these identifiable signs has derived from rituals and traditions, so continuing activities based on them can revive city framework and also the society's identity.

Hypothesis: Physical structure in olden districts formed based on particular model that show the citizens mentality and it derives from their beliefs and psychological and innate needs. Maintaining and continuing of these intellectual patterns in olden Districts can retain and revive the social connections and therefore the District concept in the city.

Keywords: Ritual, Function, framework, Spatial Organization, District

---

باز تولید مفهوم محله با تکیه بر الگوی محله‌های سنتی

مأنده یزدانی رستم^{۱*}، فائزه یزدانی رستم^۲، آنوشا کیا^۳

۱- کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه تهران، (maede.yazdani@gmail.com)

۲- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، (faeze.yazdani@gmail.com)

۳- کارشناس ارشد معماری منظر، دانشگاه بین الملل امام خمینی (ره) قزوین، (Kia.anoosha@gmail.com)

چکیده

انسان طبق ویژگی‌های طبیعی خود، تنها می‌تواند با تعداد محدودی از انسان‌ها و اندازه خاصی از فضا ارتباط برقرار کند. این اندازه در تجربه ایرانیان، منجر به شکل‌گیری محله‌های نیمه‌مستقل با قواره‌های خاص شده‌است. محله ایرانی از هماهنگی میان طبیعت، انسان و نیازهای وی حاصل می‌شد و بواسطه آن زمینه‌های مشارکت و حیات شهروندی، شکل‌گیری و توسعه مفهوم جامعه فراهم می‌گردید. احساس تعلق به مکان و پیوند هویت‌مند با محیط، نتیجه زندگی در چنین قلمرویی بوده که در شهر امروزی از میان رفته‌است. تحقیق حاضر درصدد اثبات این نکته است که تکرار فعالیت‌ها، رفتارها و آیین‌های منبعث از ذهنیت و هویت شهروندان در فضای محلات ایرانی، می‌تواند گامی موثر در احیای محیط کالبدی و بالتبع هویت اجتماعی آن‌ها در مفهوم سنتی آن باشد. سوالات این تحقیق آن است که: در برخورد با عوامل و معیارهای شکل‌گیری یک محله، میزان تاثیر الگوهای فضایی- کالبدی برخاسته از ذهنیات، آیین‌ها و باورها چگونه است؟ و آیا حفظ و ارتقا ساختارهای کالبدی شکل گرفته بر پایه ذهنیات، موجب دوام ارتباطات اجتماعی و در نتیجه آن تداوم مفهوم محله در شهرهای امروزی خواهد شد؟ تلاش جهت پاسخگویی به سوالات فوق و تشریح تاثیرات کالبدی- فضایی بر حفظ مفهوم محله، موضوع اصلی و محوری تحقیق حاضر را تشکیل می‌دهد. استدلال این تحقیق این است که اگر بتوان پاسخ‌هایی مناسب و قانع‌کننده برای پرسش‌های فوق یافت، آن‌گاه می‌توان انتظار داشت که در زمینه توسعه زندگی محله‌ای و در نتیجه انسجام و یکپارچگی ساخت فضایی شهر، گام‌های موثرتری برداشت. فرضیه تحقیق: ساختار کالبدی در محلات کهن شهری بر مبنای الگویی خاص شکل می‌گرفته که نمایانگر ذهنیت شهروندان و برخاسته از اعتقادات، باورها و نیازهای طبیعی و روانی آن‌ها بوده‌است. با حفظ و تداوم این الگوهای ذهنی در محلات تاریخی، تماس‌های انسانی و ارتباطات اجتماعی بخودی‌خود پررنگ‌تر شده و در نتیجه آن، مفهوم محله در ساختار شهرها بقا و احیا خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: آیین، عملکرد، کالبد، محله، سازمان فضایی.